

PR'JEZER

Za vas beležimo čas

Gorenjski Glas

Zbirni center Remont

OBRATOVALNI ČAS (SEPTEMBER–MAJ)

- PONEDELJEK
OD 18. URE DO 19.30
- PETEK
OD 16. DO 19. URE

POLETNI OBRATOVALNI ČAS (JUNIJ, JULIJ, AVGUST)

- PONEDELJEK
OD 18. URE DO 19.30
- PETEK
OD 18. DO 21. URE

Občina Jezersko

Naslednje glasilo decembra

Naslednja številka glasila Pr' jezer bo izšla 20. decembra. Članke (najmanj 120 in največ 500 besed) in fotografije (največ dve na članek) sprejemamo do 6. decembra na e-naslov: obcina@jezersko.si ali na naslov Občine Jezersko.

Ob etnografskem vikendu

V sklopu prireditev Etnografski vikend na Jezerskem je igralska skupina pri KUD izvedla venček dramatiziranih zgodb iz knjige Andreja Karničarja. Za obiskovalce je predstava v originalni narečni govoric v Jenkovi kasarni, kjer mimogrede izvejo nekaj malega o zgodovini kraja in petsto let starega kulturnega spomenika, nedvomno svojevrstno doživetje. Da se prireditev uveljavlja, je pokazal obisk, saj so nastopajoči za vse, željne ogleda, predstavo zaigrali dvakrat. **B. Ž.**

PR' JEZER

PR' JEZER (ISSN 18547583) je priloga Gorenjskega glasa o občini Jezersko. Prilogo pripravlja uredništvo Gorenjskega glasa, d. o. o., Kranj, Bleiweisova cesta 4, Kranj, odgovorna urednica Marija Volčjak, urednica Danica Zavrl Žlebir. Telefon 04/201-42-00, fax: 04/201-42-13, e-pošta: info@g-glas.si. Oglasno trženje Božena Avsec, tel. 04/201-42-34, bozena.avsec@g-glas.si. Te-hnični urednik Grega Flajnik, tel: 04/201-42-56. Priprava za tisk Gorenjski glas, Kranj, tisk Tiskarna Littera picta d. o. o., distribucija Pošta Slovenije. Pr' Jezer, številka 3, je priloga 77. številke Gorenjskega glasa, ki je izšla 27. septembra 2013 v nakladi 410 izvodov, prejmejo jo vsa gospodinjstva v občini Jezersko.

Naslovnica: Povabilo na tek

Foto: Primož Šenk

OBČINA JEZERSKO, ZG. JEZERSKO 65, ZG. JEZERSKO

Razvoj kraja gre v pravo smer

Strpni dialog bo vodilo, ki nas bo v marsičem združevalo in nam pomagalo doseči cilje, ki smo si jih kot skupnost zastavili.

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Za nami je poletje, ko se je v naši občini veliko dogajalo. Začel bi s projektom kanalizacija, ki je bil za krajanke velikokrat moteč, vendar mislim, da je bil izpeljan tako, da se je dalo kljub temu normalno živeti. Poudaril bi, da je bilo v petih mesecih intenzivnega dela položeno 5600 m kanalizacijskih cevi in obenem zgrajena čistilna naprava za 800 populacijskih enot. Poleg tega smo, glede na razpoložljiva proračunska sredstva, obnovili sekundarno vodovodno omrežje, delno obnovili meteorološko kanalizacijo in obenem položili cevi za vgraditev optičnih kablov. Počasi se investicija fizično zaključuje, ostaja nam pa finančno zaključevanje, poskusno obratovanje in pridobitev uporabnega dovoljenja. Občinski svet na septembrski seji obravnava odlok o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne ter padavinske vode in odlok o podlagah za odmero komunalnega prispevka na območju občine Jezersko. Ta dva odloka pa sta osnova za priključitev na kanalizacijsko omrežje. Moja želja je, da se čim več krajanov prikljopi že letos, da se lahko začne poizkusno obratovanje čistilne naprave, ki traja šest mesecev.

Ko pristopimo k finančno tako zahtevnemu projektu, se takoj pokaže problem majhnosti proračunskih sredstev Občine Jezersko. Posledično za določen čas zastanejo ostali prepotrebni razvojni načrti.

Mislim pa, da je bila poletna turistična sezona na Jezerskem pokazatelj, da gre razvoj kraja v pravo smer. Različne tematske delavnice, ponudba domačih izdelkov, strokovne razlage in vodenje turistov, vse to so naložbe, ki se morajo obrestovati. Vsak domačin in gostje Jezerskega so lahko uživali v vrhunski kulturni ponudbi

Župan Jure Markič

ali pa na etnografskih prireditvah v izvedbi domačih društev.

Energetska sanacija kulturne dvorane in osnovne šole je po zagotovilih odgovornih iz razvojne agencije Gorenjske predstavljena v leto 2014. Projekt otroška igrala je v teku. Sanacija najbolj potrebnih odsekov, poškodovanih v novembrskih poplavih, je končana. Postavljeni so kašipoti in obvestilni panoji po zaselkih.

Želim si, da bi bila jesen na Jezerskem lepa, kar pomeni, da lahko zaključimo začeta dela in se pripravimo na zimo, ki pa je žal v marsičem za nas, Jezerjane, predolga. Strpni dialog bo vodilo, ki nas bo v marsičem združevalo in nam pomagalo doseči cilje, ki smo si jih kot skupnost zastavili.

Župan Jure Markič

Gradnja kanalizacije na Jezerskem gre h koncu. / Foto: Tina Dokl

Občina je praznovala

Junija je občina Jezersko znova trojno praznovala: občinski in državni praznik ter 80-letnico Turističnega društva Jezersko.

Preveč je dosežkov občine v petnajstih letih njenega obstoja, da bi nanizali prav vse, je v slavnostnem govoru povedal župan Jure Markič. Naštel pa je letošnje uspehe, zlasti partnerske projekte, od novo odprte tematske poti do izmenjave vzgojiteljic v vrtcih Jezersko in Železna Kapla, pa seveda najpomembnejši občinski projekt, gradnjo kanalizacije in čistilne naprave. Za občane so gradbena dela sicer moteča, dolgoročno pa prinašajo korist, je dejal župan. V času praznovanja so bila dela na tretjini, sedaj pa grede že h koncu. Omenil je tudi več drugih naložb ter pripravo projektov, ki se bodo izvajali v prihodnje. Ob tem se ni mogel izogniti poskusom ukinjanja in združevanja občin, ki jih predlaga trenutna vlada. Tudi če je občin na Slovenskem preveč, je treba upoštevati primere dobre prakse in ne kar na počez ukinjati majhnih, je prepričan župan Jure Markič. »Časi niso dobri, denarja je malo, a na Jezerskem nam tako ali tako ni bilo nikoli z rožicami postlano,« je poudaril župan in čestital občanom ob občinskem in državnem prazniku.

Čestitk pa je bilo deležno tudi domače turistično društvo, ustanovljeno leta 1933, ki je sooblikovalo občinsko slovesnost. Turizem na Jezerskem je starejši kot 80 let, smo slišali v zgodovinskem prerezu turističnega dogajanja v teh krajih, ki je zaznamovalo nekaj prelomnic v razvoju turizma. Ena je prihod Čehov v te kraje, ki so pred več kot stoletjem zgradili Češko kočo, drugo razmah turizma v tridesetih

Čestitke predsednici TD Jezersko Poloni Virnik Karničar ob 80-letnici društva / Foto: Tina Dokl

letih prejšnjega stoletja, ko so lastniki penzionov, gostišč in trgovin osnovali turistično društvo (pred drugo svetovno vojno je bilo na Jezerskem kar 520 ležišč), tretje ustanovitev bolnišnice za očesno tuberkulozo v petdesetih letih. Po njeni ukinitvi je na Jezerskem živel pretežno sindikalni in dnevni turizem, turistič-

no društvo pa je zadnja leta životarilo. Od leta 2011 spet živahneje dela, vodi ga Polona Virnik Karničar. Člani društva so ob slovesnosti uprizorili skeč o turističnem razvoju Jezerskega, ob tej priložnosti pa so predstavili tudi petnajst novih turističnih vodnikov, ki so jih izobrazili v tem letu.

Spomin na osamosvojitve

Na Jezerskem vrhu so počastili spomin na dogodke ob slovenski osamosvojitvi.

Občina Jezersko, Policijsko veteransko združenje Sever Gorenjska in Območno združenje zveze vojnih veteranov za Slovenijo iz Kranja so znova pripravili slovesnost na Jezerskem vrhu in se spomnili junijskih dogodkov leta 1991. Uvodoma je spregovoril župan Jezerskega Jure Markič, nato pa slavnostni govornik Miha Rauter in Anton Rešek iz veteranskega združenja. Vsi so spomnili na dogodke iz časa vojne za Slovenijo in na zasedbo ter nato osvoboditev Jezerskega vrha, ko so vsi udeleženci z zanosom in ponosom opravili svojo domovinsko dolžnost. »Domovini danes izkažimo več spoštovanja in mladim prenesimo misel, kako je treba ljubiti samostojno Slovenijo,« je poudaril Jure Markič. »Tedanja dejanja so vredna spomina in domovinskega zavedanja. Tedaj smo bili enotni, žal pa smo danes razdvojeni, kar zbuja skrbi, ne ponuja pa optimizma za rešitev težav naše države,« je menil slavnostni govornik Miha Rauter. Zapele so jezerske ljudske pevke in zaigral mladi harmonikar.

S slovesnosti na Jezerskem vrhu

Izšolali turistične vodnike

Eden od pomembnejših projektov na področju turizma v letošnjem letu je bila izvedba izobraževanja za turistične vodnike, ki so v sklopu občinskega praznovanja prejeli diplome in izkaznice. Prireditvev je privabila polno dvorano gledalcev, praznovanje pa se je nadaljevalo pozno v noč. Ob tej priložnosti bi se še enkrat zahvalili predsednici turističnega društva Poloni Virnik Karničar ter vsem, ki so pripravili izobraževanja, in tudi nastopajočim za čudovit program občinske prireditve. Občanom pa se zahvaljujemo za vse spodbudne besede, ki smo jih bili deležni. Hvala!

Razpis za malo gospodarstvo

Na spletni strani <http://www.jezersko.si/razpisi/aktualni-razpisi> je objavljen Javni razpis za dodelitev pomoči za razvoj malega gospodarstva v občini Jezersko v letu 2013. Razpis je namenjen gospodarskim družbam, s sedežem in fizičnim oseba (s.p., osebno dopolnilno delo) s stalnim prebivališčem na območju občine Jezersko. Rok za oddajo vloge je petek, 4. 10. 2013. Dodatne informacije lahko zainteresirani dobijo pri Jasni Durič, telefon 04/254 51 10 ali 030 327 357 v času uradnih ur Občine Jezersko oziroma po elektronski pošti obcina@jezersko.si.

Sofinanciranje prireditev

Občina Jezersko je letos sofinancirala že sedem prireditev, do konca leta bo še nekatere. Odslej pozivi organizatorjem prireditev na občinski oglasni deski.

Občina Jezersko vse leto spodbuja društva, da čim bolj popestrijo dogajanje v našem kraju. Za ta namen v proračunu rezerviramo sredstva, ki jih potem na podlagi pogodbe dodelimo društvu, ki se odloči za organizacijo posamezne prireditve. V letu 2013 smo na tak način sofinancirali dogodke: memorial Luka Karničarja in Rada Markiča v tekmovalnem turnem smučanju, proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku, smučarsko prvenstvo občine Jezersko in Železna Kapla/Bela, prvomajsko kresovanje, lovski veleslalom za pokal kristalnega gamsa, družinski pohod do partizanske bolnišnice Kratina, 2. evropski pikolistični festival, pred nami pa so še izvedbe prireditev, med drugim postav-

ljanje božičnega drevesa, srečanje starejših občanov, miklavževanje, silvestrovanje ... O organizaciji posameznih prireditev se dogovorimo na sestankih z vsemi predsedniki društev, kjer tudi pripravimo koledar vseh dogodkov. Zaradi zakonodajnih zahtev pa si moramo delo malo birokratsko popestriti, zato bomo od septembra naprej na oglasni deski na hodniku občine objavljali pozive za organizacijo prireditev, na katere se bodo lahko prijavljali zainteresirani organizatorji. Z izbranim organizatorjem bo občina sklenila pogodbo, po izpolnitvi vseh pogodbenih obveznosti (priprava kratkega poročila o izvedeni prireditvi in članka za objavo v medijih), pa bo organizator prejel sredstva.

Učenje prvih glasbenih korakov

Starše vabimo k vpisu otrok v glasbeno pripravnico, na kateri se otroci spoznavaajo z glasbo prek igre, plesa, petja, izdelave glasbil ... Pouk se bo začel novembra, prednostno pa je namenjen otrokom med 6. in 8. letom starosti (1. do 3. razred), Predvideni termin za izvedbo delavnic za mlajšo skupino je ob torkih med 12.45 in 13.30, za starejšo pa med

13.30 in 14.15. Izvedbo glasbene pripravnice sofinancira Občina Jezersko, prispevek staršev pa bo odvisen od števila prijavljenih otrok. Dodatne informacije lahko dobite pri Jasni Durič, telefon 04/2545110 ali 030/327 357 v času uradnih ur Občine Jezersko oziroma po elektronski pošti obcina@jezersko.si. Prijave sprejemamo najkasneje do 16. oktobra 2013.

AVDICIJA ZA VSTOP V ŽENSKI PEVSKI ZBOR PLAMENKE PREDDVOR

Pozdravljene vse, ki rade pejete!

Ženski pevski zbor Plamenke želi v svojo sestavo sprejeti nekaj pevk. Zaželeno je, da aktivno ali ljubiteljsko pejete ali ste pred kratkim pele v zboru.

Smo družčina 14 pevk, ki nastopa ob raznih priložnostih. Nekatere nastope si lahko ogledate na portalu Youtube www.youtube.com/user/zpzplamenkepreddvor.

Če torej iščeš družbo veselih in živahnih deklet ter z njimi želiš pevsko poustvarjati, je priložnost, da se nam pridružiš.

Več informacij dobite pri zborovodkinji Sonji na telefonu 041 636 061.

Plamenke so rož'ce, Plamenke so pevkke, Plamenke so glasba in pesem.

Gradijo še optično omrežje

Podjetje Gratel hkrati z gradnjo kanalizacijskega sistema v naselju Zgornje Jezersko gradi najsodobnejše optično telekomunikacijsko omrežje. Prebivalcem Občine Jezersko bo s tem omogočena uporaba širokopasovnega optičnega in UMTS-omrežja operaterja T-2, ki bo omogočalo hitrejši, kvalitetnejši, varnejši in cenejši prenos podatkov, govora in digitalnih televizijskih signalov. Gradnja omrežja je razdeljena na tri faze. V prvi fazi se gradi omrežje hkrati z gradnjo kanalizacijskega omrežja. V drugi fazi bo omrežje zgrajeno na območjih, ki jih gradnja kanalizacijskega omrežja ne bo zajela. V tretji fazi bo območje občine pokrito z UMTS-signalom. Občina in občani z gradnjo nimajo nobenih stroškov, saj vsa dela v celoti financira investitor. Za več informacij glede gradnje optičnega omrežja na območju Občine Jezersko se lahko obrnete na investitorja, to je podjetje Gratel, d. o. o.

Hkrati s kanalizacijo tudi gradnja optičnega omrežja / Foto: Tina Dokl

Iz šolskih klopi

Šola je ...

– Da se učimo, da bomo kaj vedeli. Ko nimaš doma kaj delati, greš v šolo in tam delaš.

Kristjan Podrekar, 1. r.

– Šola je to, da se učiš in telovadiš.

Jurij Rupar, 1. r.

– Da se učiš, bereš, rišeš, barvaš in se lahko tudi igraš. Lahko greš tudi jest.

Milan Smrtnik, 1. r.

– Da se učimo. Šola je enako velika kot moja hiša.

Dejan Prtija, 1. r.

– Da znaš računati, da se učiš črke in natančno rišeš.

Eva Karničar, 1. r.

– Da se učimo, rišemo, računamo in pišemo.

Andreja Resman, 1. r.

Počitniške dejavnosti

Orientacija

Najprej smo se razvrstili v skupine. V skupini sem imel Boruta in Kristino. Tekli smo do kmetije Mlinar in nato zavili proti staremu mlinu. Pot je vodila po široki gozdni stezi. Na cilju smo bili tretji. Zelo mi je bilo všeč.

Aljaž Jan Krč, 5. r.

Plavalni izlet

Že pred koncem šole sem se prijavila na kopalni izlet. V sredo, 21. 8., smo se odpeljali v Terme Snovik. Na kovanje so šli tudi moji sošolci in prijatelji: Maruša, Tamara, Urša, Aljaž in Marcel. Ko smo prispeli, smo imeli najprej malico, potem pa smo šli hitro do bazena in skočili vanj. Skupaj smo se vozili po modrem in nato še po zelenem toboganu, ki je bil krajši. S Tamaro in Marušo smo šli tudi na sladoled. Plavat smo šli še v notranji bazen. Tam je bila voda zelo topla, skoraj preveč. Vsi plavalci smo šli tudi skupaj na kosilo v restavracijo, ki je bila poleg bazena. Popoldne smo se z avtobusom odpeljali domov na Jezersko.

Ajda Krofl, 5. r.

Jezersko ima talent

Najprej smo se dobili na Šenkovi domačiji. Ker je deževalo, smo se odločili da bomo prespali kar na skednju. Jaz in vsi drugi fantje smo na senu delali prevale in salte. To je bilo zelo zabavno. Igrali pa smo se tudi namizni nogomet. Potem smo se počasi začeli pripravljati na nastope. Jaz sem nastopal skupaj z Gašperjem in Grujotom. Naša točka je bila, da smo govorili vice. Na žalost nismo zmagali. A kljub vsemu je bilo zabavno. Zmagali so Jan, Kristjan in Lucija. Po nastopih smo naredili taborni ogenj in spekli hrenovke. Zjutraj smo se zbudili in pospravili za seboj. Nato pa smo odšli domov.

Aleksander Štular, 5. r.

Gasilstvo

Med počitnicami smo imeli gasilski dan. Šli smo na remont, kjer so gasilci zažgali kup smeti. Potem so prinesli velik grm in so ga zažgali. Potem smo iz cisterne povlekli dolgo cev in na to cev smo priključili ročnik, nato smo začeli gasiti goreči grm. Ko smo pogasili ta grm, smo delali sneg iz gasilne pene. Ko smo špricali s kombiniranim ročnikom, sva bila s Kristjanom vsa mokra. Na koncu so nam postregli s sladoledom in pijačo. Povedali so tudi, da je biti gasilec lepo, zanimivo in tudi varno.

Jan Meglič, 4. r.

Lovstvo

Lovstvo mi je bilo všeč. Bili smo na Staniču. Zvečer smo se igrali igrice. Zabavali smo se. Za večerjo smo imeli slastne palačinke. Prespali smo eno noč. Spali smo v spalnih vrečah. Zjutraj smo dobili sendviče in čaj. Stranišče je bilo na štrbunk. Veliko smo hodili. Na sprehodu smo se pogovarjali o sledih živali in opazovali hribe in dolino okoli nas.

Vsa ta doživetja smo doživeli z gospo Petro in Davom Karničarjem.

Dora Osterman, 4. r.

Tabor v Vratih

Preden smo se odpravili, smo pregledali dokumente. Ko smo se zbrali, smo se razvrstili v kombije. Peljali smo se eno uro. Preden smo prišli v Vrata, smo se ustavili še v Mojstrani v Slovenskem planinskem muzeju. Tisti dan smo si ogledali okolico Šlajmarjevega doma. Drugi dan smo ob sedmih vstali, se napravili in šli na zajtrk. Po zajtrku smo pripravili nahrbtnike

in se odpravili na Luknjo. Pot je bila strma in kamnita. Ko smo se vrnili, smo imeli kosilo. Popoldne so nam gorski reševalci prikazali, kako rešujejo ponesrečence. Potem smo imeli še lov na lisico. Tretji dan pa smo šli na pohod ob Triglavski Bistrici. Ogledali smo si tudi slap Peričnik. Potem pa so nas prišli iskat.

Tinkara Muri, 4. r.

Kolesarjenje

To poletje smo imeli kolesarjenje, ki ga je vodil moj ati. Zbrali smo se na igrišču. Potem smo se pogovarjali o obvezni kolesarski opremitvi. Kasneje smo malo pokolesarili. Za konec pa smo se posladkali s sladoledom.

Elza Pestotnik, 3. r.

Vesele počitnice

Na veselih počitnicah smo zelo veliko hodili in se učili pesmice. Delali smo ladjice iz papirja.

Borut Resman, 3. r.

Plezanje

Na plezanju mi je bilo zelo všeč. Najprej smo se ogreli, potem smo šli plezat. Po plezanju smo imeli malico. Na koncu smo se igrali med dvema ognjema.

Tamara Zupan, 5. r.

Adrenalinski park

24. 7. 2013 smo se ob deveti uri odpravili v adrenalinski park. Ko smo prišli, smo plezali po steni. Streljali smo s fračo, pištolo in lokom. Na koncu smo pojedli in se odpravili nazaj. Bilo je zelo dobro.

Kristjan Zupan, 3. r.

Uživali v Veselih počitnicah

Tudi letos smo v našem društvu organizirali VESELE POČITNICE za jezerske otroke. Udeležujejo se jih lahko otroci iz vrtca, osnovnošolci in celo dijaki. Torej smo zanimivi za zelo raznolike starostne skupine, in to nas veseli.

Letos so počitniške dejavnosti v organizaciji DU trajale od 15. do vključno 19. julija, 21. julija pa smo udeleženci počitniških delavnic odšli še na družinski pohod k partizanski bolnišnici Krtina, kjer smo skupaj z organizacijo ZB in KUD Jezersko izvedli kulturni program.

Leto 2013 je leto voda, zato smo tej temi posvetili počitniške aktivnosti. Pritegnili smo še zunanje sodelavce in starejše udeležence počitniških delavnic. Od teh se je posebno izkazala Amadea Završnik, učenka 8. razreda, ki nam je ob vzorno izdelanem plakatu posredovala veliko zanimivega o vodi, o razširjenosti vode na našem planetu, o vodi v naravi, o lastnosti vode, njeni koristi v našem domu in v gospodarstvu ... Ob njenem izvajanju so otroci ugotovili, da brez vode ne bi bilo življenja na zemlji. Po priporočilu Lee Lenček (Jakopič) smo povabili članice društva Lutra iz Ljubljane. Ta organizacija si prizadeva za zaščito vodnih živali v naših vodah. Z njimi smo preživeli zelo zanimiv dan. Raziskovali smo življenje v Jezernici in v Planšarskem jezeru. Vse, kar smo nalovili z »lovilnimi vrečicami«, smo opazovali pod mikroskopom. Spoznali smo mnogo živalic in rastlinic, za katere nikoli nismo slišali. Na osnovi raziskovanj so nam članice povedale, da smo lahko veseli, ker imamo še zelo čisto vodo. Enako zanimivo in poučno je bilo nabiranje zdravilnih rastlin

z Matejem. Jezersko je z njimi zelo bogato, Matej pa pravi strokovnjak na tem področju. Mislim, da bi morali bolj uporabljati zdravila, ki nam jih ponuja narava, in vem, da nam bo Matej rad pomagal z nasveti.

Naša dolgoletna sodelavka pri izvajanju počitniških dejavnosti je Mija Murovec. Vsako leto nam pripravi izvirne likovne delavnice. Letos smo ob Planšarskem jezeru slikali z vodenimi barvicami, izdelovali papirnate ladjice in jih spuščali po vodi, v potočku pa opazovali lesen mlinček, ki ga je izdelal Aleš Zadnikar, učenec 8. razreda. Zadnji dan smo se peš odpravili k Davu Karničarju, ki je pod mogočnimi ostenji visokih gora zgradil alpinistični center. Šli smo po tematski poti, ki je lepo opremljena s tablami in ponuja pohodnikom zanimive podatke o Jezerski dolini. Želimo si, da bi bile tematske poti speljane vse od središča Jezerskega, da bomo tudi na ta način bolj prepoznavni za turiste in obiskovalce naše lepe doline. Davo nas je prijazno sprejel, nam povedal veliko zanimivega o svoji bogati športni karieri, nas popeljal k izviru potočka, ki mu v vročih dneh služi za »hladilnik« in odžeja marsikaterega pohodnika. V potočku smo še postavili mlinček, izdelek Francija Tepine, se povesečili z Murijevo Tinkaro, ki je imela rojstni dan, nato pa se polni lepih vtisov odpravili peš v dolino.

Letos je bilo povprečno število udeležencev na naših počitniških delavnicah od 15 do 20. Da je delo potekalo varno, smo skrbele: Vika Tepina, Darinka Markun, Štefka Piskernik, Lonca Šavs in jaz. Rada bi se zahvalila vsem, ki so se posvetili našim otrokom in žrtvovali svoj prosti čas zanje. Želim, da bi počitniške delavnice v organizaciji DU potekale tudi v prihodnje, čeprav bomo nekatere morale reči: »Ne morem več!«

Anica Jakopič

Lep palčkov pozdrav iz vrtca

Palčki z mamama palčicama

V palčkovi hiši (vrtcu na Jezerskem) so vaši najmlajši dobili novi "mami" palčki. Z največjim veseljem prihajata v službo, saj ju tam vsak dan pričaka 15 malih palčkov. Prav vsak pa je nekaj posebnega in prav vsak pripomore k temu, da se mami palčici v službi počutita čarobno. Seveda pa tudi mami palčici skrbita za to, da se palčki v vrtcu zabavajo in da včasih ne želijo iti domov. Skupaj telovadijo v telovadnici in se lovijo na travnikih, raziskujejo po gozdičkih in iščejo pajkove hišice, ustvarjajo v likovnih kotičkih, kuhajo v mali otroški kuhinji, berejo knjige v novem knjižnem kotičku, sestavljajo hiše v kotičku s kockami in se učijo nove izštevke. Mesec september je namenjen temu, da se dobro spoznajo med seboj, privadijo na kulturno prehranjevanje, osebno higieno, pozdravljanje ... Celo leto bo polno projektov, ki bodo potekali daljše ali krajše obdobje (zdravi zobje, zdrava prehrana, eko bralna značka, z nahrbtnikom v naravo, naše družinsko drevo, noč v vrtcu, moj rojstni dan v vrtcu, pustno rajanje, jaz v vrtcu, bodimo eko vrtec) in komaj čakajo, da bodo te trenutke delili z vami v takšnih člankih.

**Mami palčici Daša in Urška
ter njuni palčki**

Nova zgornja postaja

Na tovorni žičnici do Češke kočice zgrajena nova zgornja postaja.

Za potrebe prevoza tovora v Češko kočico, planinsko postojanko prve kategorije, ki jo upravlja Planinsko društvo Jezersko, sta bili v preteklosti zgrajeni že dve tovorni žičnici. Žičnica premošča dobrih 400 metrov višinske razlike in omogoča dokaj preprosto preskrbo kočice z vsem, kar oskrbnik potrebuje za vsakodnevno poslovanje kočice.

Na napravi, so jo zgradili v 70 letih, so za konstrukcijo zgornje naprave uporabili macesnove drogove, ki pa jih je čas močno načel. Tako je bilo po letu 2000 vedno bolj jasno, da bo potrebno nekaj storiti in prenova zgornje postaje žičnice je postala stalnica na sestankih upravnega odbora planinskega društva. Konstrukcijo so si ogledali različni strokovnjaki in predlagali več rešitev, za vse pa je bilo skupno, da so predvideli za društvo zelo visoke stroške izgradnje. Ker pa društvo sestavlja vrsta prizadevnih članov, ki so bili pripravljeni priskočiti na pomoč, je vrednost investicije ostala v razumnih mejah. S pomočjo podjetja Kaskader so že jeseni 2010 zgradili betonske temelje za novo konstrukcijo, pri čemer je bilo potrebno vgraditi okoli pet kubikov betona. Že tako dotrajana žičnica je na srečo zdržala veliko breme pri prevozu potrebnega materiala.

V letu 2012 je podjetje Plevel, s. p., zgradilo kovinsko konstrukcijo in jo pripravilo za transport v Češko kočico. Ob tem je bilo potrebno staro postajo podreti in pripraviti prostor za postavitev nove. Vsa dela pri sproščanju in del-

ni zamenjavi jeklenic je opravil Janez Uršič s člani društva. Kot se je izkazalo, je bil prenos konstrukcije s helikopterjem tudi za izkušene letalce Slovenske vojske kar zahtevna naloga. Po večkratnih ogledih, preložitvah in ob čakanju primerne vrata je maja 2013 ekipa SV v sestavi: pilota Aleš Ogrinc in Primož Pintar ter tehnika Blaž Langus in Pavel Smrkolj s helikopterjem Cougar uspešno prenesla vse potrebno na pripravljene temelje ob kočici. Na vso srečo še pravočasno, saj je po dveh tednih

montaže in še pred glavno planinsko sezono v kočico že prispel prvi tovor na novi napravi. Ker pa je celotni izdelek pravzaprav prototip, se je pri obratovanju pokazalo nekaj tehničnih pomanjkljivosti, ki bodo v kratkem odpravljene.

Planinsko društvo je z dnevnega reda sestankov tako odstranilo eno točko, a pišejo se že nove: obnoviti poslopje spodnje postaje žičnice, popraviti vodovod do Češke kočice, storiti marsikaj v kočici ... Dela ne bo zmanjkalo.

Brane Žagar

Zrelostni izpit za alpiniste

Izpit za pridobitev naziva alpinist med gorskimi plezalci predstavlja že od samega začetka organiziranega alpinizma nekakšen zrelostni preizkus in tudi uradno potrditev, da je njegovo gibanje v gorah zanesljivo in kar se da varno. Izpit se je, da bi zagotovil kredibilnost, skozi leta neprestano dopolnjeval, kriteriji pa so se vseskozi dvigali. Komisija za alpinizem že vrsto let stremi k čim bolj vsestranskemu in popolnemu preizkusu znanja kandidatov, ki jim bo dal kar se da celostno sliko o kandidatuovi sposobnosti.

Letos sva se za ta zrelostni izpit odločila tudi Denis Durič in moja malenkost. Intenzivne priprave na izpit so se začele že leto prej, ko sva prvič pristopila k izpitu, a nama ni uspelo izpolniti vseh pogojev. Izpit je sestavljen iz več delov. Prvi je praktični, razdeljen na zimski in poletni del, opravljata se dva dni. Tu napake niso dopustne! Celodnevno visenje na vrhovih in pletenje vozlov, reševanje sebe in soplezalcev je spremljalo muhasto vreme, ki pa mu nismo namenili veliko pozornosti. Po vikendu preverjanja praktičnih vrlin je sledil teoretični del izpita, kjer se je eno popoldne preverjalo znanje zgodovine alpinizma, prehrane, poznavanja gorstev, orientacije, vremenoslovja in alpinistične terminologije. Sledilo je napeto čakanje rezultatov, ki so bili objavljeni mesec kasneje. Po posvetovanju alpinističnih inštruktorjev, med katerimi so tudi nekateri najuspešnejši slovenski alpinisti, sva oba opravila praktični in teoretični del s pohvalami.

Sledil je še zadnji in po mnenju inštruktorjev najpomembnejši del izpita: izpitna tura. Za turo sva se predhodno individualno zmenila vsak s svojim dodeljenim inštruktorjem, na njej pa se je preverjalo poznavanje gorstev, načrtovanje ture, uporaba varoval v smeri. O sami pustolovščini izpitne ture mogoče napišem kaj več prihodnjič, tokrat le to, da sva turo opravila oba in sva s tem uspešno zaključila izpite ter postala prava alpinista. Pot z vsemi pripravami v teh letih in izpit je bila res nepozabna izkušnja in pustolovščina, ki se sedaj samo še nadaljuje. Oba namreč nameravamo postati tudi gorska reševalca, med katere sva uradno pristopila letos.

Ob priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki so naju tako ali drugače spremljali na tej poti in jo z nama nameravajo nadaljevati tudi v prihodnje!

Žan Karničar

Vpis v alpinistično šolo

Na predavanjih bo čez leto predstavljeno vse znanje, ki je potrebna za varno gibanje v gorah pozimi in poleti, varno plezanje v plezališčih, dolgih opremljenih in neopremljenih smereh, zaledenelih slapovih in snežnih grapah. Vse pridobljeno znanje bomo preizkusili tudi v praksi pod budnim očesom alpinistov, inštruktorjev in gorskih reševalcev, ki sodelujejo pri delu šole.

Uvodni sestanek alpinistične šole bo v petek, 4. oktobra, ob 19. uri v pisarni PD v Storžiču. Pogoj za vpis v alpinistično šolo je dopolnjena starost 18 let in ustrezno zdravstveno stanje. Vpišejo se lahko tudi mlajši, vendar morajo biti stari vsaj 15 let, njihovo vpisnico pa mora podpisati eden od staršev.

Alpinistična šola ni čisto prava šola, saj je poudarek predvsem na druženju posameznikov, ki jih povezuje ljubezen do gora, ki pa jo vsakdo od nas izraža na drugačen način – s krvavim potom v vrtoglavih vertikalah ali s lahkotnim korakom po brezpotjih, s smučmi na nogah ali z bordom na hrbtu, na domačem pragu ali v daljnih deželah. Skupaj bomo odkrivali nova gorstva v bližnji in daljni okolici, spoznavali druge hribovce in hribovke ... Vabljeni k vpisu! Podrobnejše informacije dobite po elektronski pošti na naslovu: ao.jezersko@gmail.com oz. na 040 827 122 (Žan Karničar) ali 041 368 900 (Gregor Muri).

Alpinistični tabor v Val di Mello

Za letošnji tabor alpinističnega odseka smo si izbrali Jezerjanom še neznano italijansko dolino Val di Mello.

Namestili smo se v asketskem kampu, ki pa je bil zaradi čudovitega razgleda na visoke gladke stene in vsenaokrog posejane balvane vseeno nekaj posebnega. Za prvo plezanje smo se namenili v lažjo daljšo smer Via Gosseberg (300 m, IV), ki poteka po levi strani in tik ob slapovih Cascade del Ferro. Granit nam je bil znan že od tabora v Dofineji (Dauphine), ampak spet smo bili deležni »skalnega« šoka. Nobenih oprimkov, smeri pa praktično neopremljene. Ne ostane drugega, kot da globoko vdihneš in zagrižeš navzgor po plati na trenje. Na koncu smeri smo si mlajši od trideset let privoščili še skok v ledeno mrzlo vodo, starejši pa so si raje greli kosti na soncu. Ker je bila smer tako slikovita, smo jo naslednji dan mahnilni navzgor ob slapu še po desni strani, samo da smo tokrat podaljšali »plezanje« čisto do najvišjega slapu, pod katerega smo seveda morali stopiti. Piš vetra nas je malodane odpihnil, ampak izkušnja je bila noro dobra.

Sicer pa smo popoldneve preživljali ob največjem balvanu, 45 metrov visokem Sasso Remenno, večere pa ob igranju igre Carcassonne, preobjedli smo se gozdnih jagod, pa tudi sicer nismo bili ravno lačni. Zame je bil ta oddih točno to, kar človek rabi, če ima vsega polno glavo. Neprestano šumenje vode, gozdne stezice, gozdne cvetlice, zvončkljanje kravjih zvoncev in družba, ki te do solz nasmeje. Pa kaj, če pade malo dežja! Tako smo nekaj dni preživeli skoraj v divjini, potem smo jo čez gore mahnilni še za dva dni v Cortino d' Ampezzo in od tam naprej proti domu.

Jasna Durić

Zanimivo in poučno na planinskem taboru

Letos se je planinskega tabora od 2. do 4. julija udeležilo 18 otrok, kar je rekordno število do sedaj. Vesela sem takega odziva, kar očitno kaže, da se otroci na naših družbenih dobro počutijo. Po petih letih spoznavanja Pokljuke sem se letos odločila zamenjati lokacijo. Tako smo se odpravili v pogorje Karavank. Nastanjeni smo bili v Valvasorjevem domu pod Stolom, ki je super izhodišče za lažje in zahtevnejše ture. Tako smo obiskali kar nekaj zanimivih točk: Potoško planino, Ajdno, Žirovniško planino, bolj zagrizeni pa so se podali na Stol. Osvojitve najvišjega vrha Karavank jim je preprečilo slabo vreme. Tako je ostal izziv za prihodnje leto.

Glede na visoke temperature in spremenljivo vreme, so otroci spoznali, kako pomembna je priprava na pohod (zadostna količina tekočine, primerna obutev, obleka) in kako ravnati v primeru poslabšanja vremena. Obiskal nas je tudi lovec. Otroci so odprtih ust prisluhnili bogatim izkušnjam osemdesetletnika, ki jim je na zanimiv način predstavil zakonitosti narave in spoštljiv odnos do vsega živega. Pod Mihovim vodstvom so izdelali nosila, nato pa jih neutrudno preizkušali. Svoje znanje in borbenost so pokazali pri lovu na lisico in se nasmejali ob posnetkih z naših skupnih dru-

ženj. V družbenih igrah so otroci spoznavali pomen skupinskega dela. Skratka, bilo je zanimivo, poučno, za koga malo naporno in prehitro je prišel čas, ko smo se z mešanimi ob-

čutki odpravili peš v dolino – malo žalostni, ker je konec prijetnega druženja, in veseli ob pričakanju snidenja s svojimi najdražjimi.

Mija Kuhar

Devetdeset let Šenkove Mimi

V četrtek, 29. avgusta, je bil na Šenkovi domačiji en prav poseben dan. Naročena je bila velika torta, pecivo so pripeljali celo taborniki iz Litije in od vsepovsod so prihajali

že leta 1987 in od takrat je Mimi skupaj s hčerko Brigito sama gospodarila na kmetiji, ki jo je leta 2010 prepustila v upravljanje vnukinji Poloni in njeni družini.

Mimi je še danes znana kot izvrstna sogovornica. Kljub visoki starosti je še vedno izjemno bistra in dobrega spomina. V zadnjem času sodeluje pri nastajanju nove knjige o gospodarjenju na jezerskih kmetijah, ki jo piše znana zgodovinarica in etnologinja dr. Marija Makarovič. Pri njej se izve vse: kako pravilno speči potico in narediti žgance, kaj narediti, če so težave pri živalih, kako je bilo leta 1943, ko je divjala vojna, kdo je čigav sorodnik in kakšne so aktualne politične razmere. Ves čas spremlja televizijske in radijske oddaje in zelo rada poklepeta z obiskovalci.

Z obiskom jo je v teh dneh počastil tudi jezerski župan Jure Markič s sodelavko Jasno in v dveh urah so poklepetali o marsičem.

Družinsko praznovanje smo sklenili na mali šmaren, ko je babi praznovala svoj god, in takrat je nastala tudi fotografija slavljenke v ožjem družinskem krogu. Ob tem je treba posebej poudariti, da na Šenkovi domačiji že enajst let sobivajo kar štiri generacije: slavljenka Mimi, njena hči Brigita, vnukinja Polona in pravnukinja Maša. Vsi skupaj pa želimo naši babici zdravja, da ji bomo lahko še večkrat zaželeli: »Vse najboljše«!

Polona Virnik Karničar

Šenkova Mimi s svojimi

prijatelji, sorodniki in sosedje. Babica Marija Virnik je praznovala 90 let, obkrožena z rožami, darili in voščilnicami. Res je bilo prekrasno in lepa zahvala vsem, ki ste se je spomnili, jo obiskali, poklicali ali poslali čestitke. Vsi, ki jo poznamo, smo začutili, da je vesela, da je ob vseh bolezenskih težavah zadnjih let le doživela devetdeset let. Bila je kot prerोजना, poživljena in prav nič utrujena.

Šenkova Mimi, kot jo danes kličejo, se je 29. avgusta 1923 rodila kot tretji otrok pri Kvančarju v Kvacih; mami Berti (Makovi) in očetu Jožu Skubr (sinu Vaniškega Ferdinanda). Dve leti se je šolala v Državni meščanski šoli »Kraljeviča Andreja« v Tržiču. Leta 1937 je šolo končala z odliko, a za nadaljnji dve leti ni bilo denarja. Istega leta je odšla služiti na Štularjevo kmetijo, kjer je najprej pomagala pri administraciji v lesni trgovini, kasneje pa tudi v penzionu. Pri Štularju je preživela vojni čas in bila po vojni dve leti zaposlena na Krajevnem uradu kot administratorka. Nekaj let je vodila krajevno mladinsko organizacijo. Leta 1947 se je poročila s šestnajst let starejšim Štularjevim Ludvikom. Oče Josip jima je prepustil Šenkovo kmetijo in jo s tem rešil nacionalizacije. Žal pa je od nekdanj mogoče Šenkove kmetije Ludviku in Mimi ostalo le 16 ha zemlje, na kateri sta morala preživeti sebe in svojo družino. Z vztrajnostjo, dobro voljo in optimizmom sta prekrmarila mnoge težave povojnega obdobja. K njima so radi hodili tako domačini kot mnogi tuji gostje; tako na klepet kot tudi na pomoč pri vsakodnevem delu. Žal je Ludvika bolezen vzela

Mavarjev piknik

Na sončno soboto, 7. septembra, se je na Šenkovi domačiji zbralo 82 članov Mavarjeve žlahte. To je bilo že četrto srečanje družin, ki so izšle izpod strehe znamenitega jezerskega slikarja samouka Jake Zadnikarja in njegove žene Marije. V težkih časih med obema vojnama in po njej se jima je rodilo devet otrok, ki so Mavarjev rod zasejali na Jezerskem, po Sloveniji (Bohinj, Tržič) in tudi zunaj njenih meja (Avstrija, Nemčija, Belgija). Letošnje srečanje smo pričeli s sveto mašo v ravenski cerkvi, katero je za žive in pokojne Mavarjeve daroval domači župnik Janez Ham. Po nekajletnem premoru smo uživali v sproščenem druženju in spoznavanju novih družinskih članov. Za prijetno razpoloženje so poskrbeli člani ansambla Veseli Gorenjci in humorist Peška, za inštrumente pa so poprijeli tudi člani velike Mavarjeve družine.

Kravji zvonec je vabil k dejavnostim

Ob koncu avgusta se je 35 mladih iz sedmih držav udeležilo mednarodnega planinskega tabora v okviru projekta Izberi naravo. Osrednja tema je bilo aktivno preživljanje prostega časa v naravi.

Tabor je organizirala Planinska zveza Slovenije, ki je zanj kandidirala na razpisu evropskega programa Mladi v akciji, sta povedala vodnika Pia Peršič in Aljaž Zupan. Mladi iz Romunije, Češke, Francije, Malte, Turčije, Estonije in Slovenije so taborili pod 17 šotori na Šenkovi domačiji na Jezerskem, kjer so jih zjutraj zbudili s kravjimi zvonci, enako so jih vabili tudi k obrokom in dejavnostim, tako da so resnično začutili utrip življenja na podeželju. Da je bilo doživetje še pristnejše, so spoznavali delo in običaje na kmetiji, pokazali so jim polstenje in predenje ovčje volne, jih učili kuhe žgancev in peke kruha, zblížali so se z domačimi živalmi na kmetiji. Privajali so se ostremu hribovskemu zraku, spoznavali bližnje vrhove (povzpeli so se na Goli vrh, Virnikov Grintavec in Češko kočjo), kar je bila zlasti za udeležence iz nižinskih dežel nenavadna izkušnja. Nova znanja so pridobivali na tematskih delavnicah, se sporazumevali v angleškem jeziku, na naci-

Annika Teder

Haryn Strnad

Büsra Köski

onalnih večerih spoznavali kulturo drug drugega in se predvsem prijateljsko družili.

»Večina udeležencev ne zahaja v hribe, za mnoge je bil vzpon na višino 1600 metrov prava avantura,« je dejala vodja tabora Pia Peršič.

Temu je pritrčila estonska udeleženka Annika Teder: »Prihajam iz ravninske dežele, zato je bila zame najbolj nenavadna izkušnja pohod v hribe. V vaši državi sem prvič, prav tako na tovrstnem taboru, sicer sem kot prostovoljka že sodelovala v mednarodni izmenjavi. Na ta tabor so me opozorili prijatelji in ker me je zanimalo kaj več o življenju v naravi, sem se rada odzvala.« Čeh Haryn Strnad je zaposlen v industriji, zato mu poletni predah v naravi zelo godi. »Rad potujem, srečujem nove ljudi, spoznavam drugačne kulture. Odrasel sem pod hribi, tako da zame tukajšnje gore niso presenečenje. V Sloveniji sem prvič in opažam veliko podobnosti med vašimi in našimi ljudmi, prav tako je podobna narava, le vaši hribi so lepši od naših. Rad imam hojo v gore in športne igre, zato mi tabor pomeni prijetno doživetje.« Za študentko kemije Büsro Köski iz Turčije je udeležba na taboru lepo doživetje, saj živi v glavnem mestu, na Jezerskem pa je doživela pristen stik z naravo. »Občudujem vašo naravo,« je bila navdušena. »Vedno sem želela kaj več spoznati o naravi, planinski tabor pa je za to zelo dobra priložnost. Prvič se srečujem s tako tesnim stikom z naravo, podeželjem, gorami. Hoja v gore pa je bila zame nekaj povsem novega. Poleg tega me navdušuje tudi srečevanje novih ljudi, spoznavanje različnih kultur in izmenjava idej.« **D. Z.**

Razigrani udeleženci mednarodnega tabora na Jezerskem /Foto: Tina Dokl

Družina Karničar je mladim omogočila bližnje srečanje z domačimi živalmi.

Poganjali so kolovrat in skušali spresti enakomerno volneno nit. /Foto: Tina Dokl

Gostoljubje in nepozabna glasba

Letošnja sezona na Ledinah se je zares začela 14. junija, ko je Kranjska koča planincem za tri mesece odprla svoja vrata. Trije koncerti klasične glasbe.

Prvič pa jih je odprla že ob koncu tedna, 8. in 9. junija, saj je v nedeljo Lovska družina Jezersko priredila tradicionalni Vseslovenski lovski veleslalom na ledeniku pod Skuto.

Julija 2012 so markacisti Planinske zveze Slovenije pod vodstvom Kranjskih markacistov obnovili zgornjo polovico Lovske poti, ki vsem obiskovalcem Ledin omogoča najlažji pristop. Junija letos so svoje delo dokon-

druženje popestrili z gledanjem dokumentarnega filma Lhotse 1981, katere član je bil tudi Nejc in ki prikazuje odpravo v južno steno Lhotseja. Le teden po uspešnem taboru so kranjski alpinisti v spomin na Nejca v osrednjem delu Dolgega Hrbta splezali tudi zahtevno prvenstveno smer z zgovornim imenom Pot. Tabor je lepo uspel predvsem zaradi prizadevanj kranjskih alpinistov in lepega vremena. Mimo Ledin se

koncerti, letos pa trije. V soboto, 29. junija, je bil poleg zaznamovanja spomina na helikoptersko nesrečo na Ledinah organiziran prvi letošnji koncert. Člani Simboličnega orkestra z gosti so svoje glasbene točke izvajali že tako na neobičajnem mestu, v osrčju Grintovcev, poleg tega pa so se postavili še na streho Kranjske koče in na ta način poskrbeli za odlično zlitje ambienta in akustike. Simbolični orkester sicer sestavljajo večinoma klasično izobraženi glasbeniki, izvajana je predvsem njihova lastna glasba. Igrajo različno evropsko glasbo in se pri tem učijo od džezovskih skladateljev, skandinavskih »filderjev«, mojstrov srbske romske glasbe ... V nedeljo, 14. julija, je bil na Ledinah izveden drugi koncert. Irena Kavčič na flavto, Miha Petkovšek na fagot ter Aljaž Beguš in Italijan Tomas Longquich na klarinet so z igrali klasične skladbe. V soboto,

31. avgusta, je sledil tretji letošnji koncert. Na streho Kranjske koče sta svoja velika inštrumenta postavila Simon Klavžar in Jože Bogolin in pričarala še en nepozaben glasbeni dogodek. Duo Drumartica zadnji čas velja za eno najbolj prepoznavnih evropskih tolkalnih zasedb.

Koncerti klasične glasbe so v dveh letih postali že kar stalna ponudba na Ledinah in naše društvo bo tudi prihodnje leto prirejalo koncerte. Upamo, da je vsem, ki ste do zdaj doživeli vsaj enega od koncertov, ta dogodek ostal v prijetnem spominu in se boste na planinsko-glasbeno druženje še vračali, vsi, ki pa koncerta v gorskem okolju še niste doživeli, ne skrbite, prihodnje poletje bo znova priložnost za to. Vabljeni na Ledine tudi prihodnje leto, v Kranjsko kočo, kjer sta doma planinsko gostoljubje in nepozabna glasba.

Planinsko društvo Kranj

V visokogorju je zazvenela klasična glasba. / Foto: Miha Marenče

čali še z obnovo spodnje polovice. Lovska pot je tako sedaj zares primerna za vzpon na Ledine tako za družine z manjšimi otroki kot za večje skupine. Pot je zelo raznovrstna, saj vodi po urejenih stopnicah, lestvah, jeklenicah in klinih.

Od petka, 26., do nedelje, 28. julija, je Alpinistični odsek Kranj na Ledinah organiziral 1. Alpinistični tabor Nejca Zaplotnika. Letos aprila je namreč minilo trideset let od Nejčeve tragične smrti v ledenem plazju pod osem-tisočakom Manaslujem. V Nejcu domačih Grintovcih, predvsem v stenah Dolgega hrbta in Rink, se je letos družilo in plezalo dvajset alpinistov. V soboto zvečer so si

je samo v teh dneh zvrstilo veliko planincev, kar potrjuje prizadevanja našega društva in nove oskrbniške ekipe na Ledinah, da bi bile slednje prijazne in odprte do vsakega obiskovalca tega lepega konca Kamniško-Savinjskih Alp.

Odkar je oskrbništvu v Kranjski koči poleti 2012 prevzel novi oskrbnik Franc Beguš, so Ledine postale znane po prirejanju koncertov klasične glasbe. Ti koncerti popestrijo gorsko poletno dogajanje nad Ravensko Kočo in dokazujejo, da je mogoče na videz nezdružljivi stvari, gorsko okolje in klasično glasbo, združiti v svojevrsten dogodek. V prejšnjem letu so bili izvedeni štirje

GOZDARSTVO

CIRLES

www.cirles.si

Cirles d.o.o., Tupaliče 21, 4205 Preddvor
Ciril 041 629 415, Klemen 041 422 067, info@cirles.si

trgovina z lesom

*
ročna in strojna sečnja

*
žično in traktorsko spravilo lesa

*
prevozi lesa in gradbene mehanizacije

*
priprava drv in biomase

*
sanacija in nega gozdov

*
izkopi in gradnja gozdnih poti

www.cirles.si

Turistom lahko ponudimo več

Končana je letošnja poletna sezona. Razveseljiva novost: obiskovalci so lahko na prodajnih policah TIC-a našli različne lokalne izdelke. Osem domačinov že vidi priložnost v turistih kot potencialnih kupcih in so s svojimi izdelki pomembno prispevali k dodatni turistični ponudbi. Sicer pa je poleg osnovnega dela, informiranja obiskovalcev, v TIC-u (v tej organizacijski obliki deluje tretje leto) še marsikaj drugega. Aktivno smo sodelovali pri pripravi različnih katalogov in drugih promocijskih materialov (na ravni Jezerskega ter na regionalni in državni ravni): Zeleni katalog Jezersko, Katalog Slovenian Alps, Družinski katalog Gorenjske, Zemljevid Slovenian Alps, ipd. Izvajali smo oglaševanje in logistično podporo pri naslednjih izvedenih pri-

reditvah: Zeliščarskem vikendu, Gobarskem vikendu, Etnografskem vikendu »Jezerska štorija«, koncertih na Ledinah, Festivalu Vox Laci, Pikolistčnem festivalu ter Ovčarskem balu. Urejali in ažurirali smo krovne spletne strani in strani drugih portalov, ki jih soupravlja TIC Jezersko, ter vzpostavljali dobre odnose z novinarji; dvakrat je bila narejena reportaža v časopisih, ponujeno in izvedeno je bilo tudi brezplačno radijsko in spletno oglaševanje naše destinacije.

Še nekaj statistike: Turistično informacijski center Jezersko je od 1. junija do 15. septembra obiskalo 1307 obiskovalcev, kar je 10,8 odstotka več kot v istem obdobju lani. Povprečna starost obiskovalca je znašala 41,1 leta. Iz evidence obiska je razvidno, da je TIC obiskalo 50,8

odstotka domačih in 49,2 odstotka tujih gostov. Med tujimi gosti po obisku izrazito ne izstopa noben narod, vendar so tudi letos tradicionalno prevladovali Italijani in Nemci, sledijo Hrvati, Nizozemci, Avstrijci, Francozi, Čehi, Srbi, Slovaki. Seveda so zabeleženi tudi obiski turistov iz držav, kot so: Izrael, Španija, Poljska, Velika Britanija, ZDA, Kanada, Indija, Južna Koreja, vendar so ti obiski redkejši. Še posebej razveseljiv statistični podatek pa je naslednji: prihodki od prodaje so se v primerjavi z letom 2012 povečali kar za 61 odstotkov. Poleg razširjenega sortimenta izdelkov je razlog za takšno povečanje tudi stalna prisotnost TIC-a na Jezerski tržnici, ki je vsekakor še ena izmed zelo pomembnih pozitivnih novosti v našem kraju.

Marko Meško

Hišna imena, del kulturne dediščine

Kot smo v eni izmed prejšnjih številkih že pisali, Občina Jezersko sodeluje v projektu zbiranja starih hišnih imen. Projekt poteka domala na celotnem Gorenjskem, saj je vanj vključenih 12 občin. Hišna imena kot pomemben del kulturne dediščine podeželja tudi na Jezerskem igrajo pomembno vlogo v vsakdanjem življenju ljudi, saj se domačini med seboj v glavnem prepoznajajo po teh imenih.

Da imena ne bi utonila v pozabo, smo imena že zbrali s pomočjo zgodovinskih virov in posameznih domačinov, dokončno pa so bila še enkrat pregledana na srečanju z domačini, ki je bilo 26. septembra v Kulturnem domu Korotan. Pri zbiranju so sodelovali tudi jezerjanski šolarji z OŠ Matija Valjavca Preddvor.

Zbrana hišna imena bodo predstavljena v knjižici, ki bo izdana konec leta. Poleg tega bomo domačije opremili s tablami s hišnimi imeni. V kratkem bodo lastniki vseh domačij s hišnim imenom po pošti prejeli dopise s soglasjem za montažo table s hišnim imenom. Tisti, ki bodo soglasje oddali, bodo prejeli brezplačno tablo s hišnim imenom.

Z označitvijo domačije s hišnim imenom boste prispevali del k ohranitvi naše žive kulturne dediščine, zato lastnike domačij pozivamo, da se na naš poziv odzovejo.

V projektu zbiramo hišna imena v njihovi narečni obliki, torej tako, kot jih izgovarjajo domačini. Pri zapisu narečne oblike pa je zaradi gorenjskih narečnih posebnosti večkrat treba uporabiti znak za polglasnik »ə«, brez katerega ne moremo zapisati imena v pristni domači obliki. Nekaterim ljudem je znak manj znan, a upamo, da ga bodo kljub temu sprejeli in se nanj navadili ter s tem ohranili imena v takšni obliki, kot se izgovarjajo. Ravno hišna imena so namreč ena izmed pomembnih nosilcev lokalnega narečja, zato jih moramo izgovarjati po domače.

Za več informacij o projektu lahko pokličete na telefonsko številko 04 581 34 16 ali pišete na e-naslov klemen.klinar@ragor.si. Projekt Nomen vulgare je sofinanciran s strani Evropske unije in Ministrstva za kmetijstvo in okolje prek programa Leader. **Klemen Klinar**

Evropski pikolisti na Jezerskem

Kulturno društvo Ariana je 24. in 25. avgusta 2013 na Jezerskem organiziralo 2. evropski pikolistični festival.

V nedeljo zvečer so na zaključnem koncertu 2. EPF in četrtem koncertu v sklopu festivala VoxLaci v cerkvi sv. Ožbolta na Jezerskem, na katerem se je predstavila pikolistka iz ZDA Zart Dombourian - Eby, odzveneli zadnji zvoki pikola. V dveh dneh so imeli mladi glasbeniki na Jezerskem edinstveno priložnost obogatiti svoje znanje na delavnicah in srečanjih s svetovno priznanimi pikolisti in predavatelji. Ljubitelji glasbe so lahko prisluhnili sedmim koncertom v izvedbi vrhunskih mednarodnih in slovenskih glasbenikov. Posebno bi poudarili, da so na nedeljskem popoldanskem koncertu z naslovom Slovenski skladatelji, umetniki izvedli osem skladb za pikolo, ki so jih napisali slovenski skladatelji. Vsi dogodki festivala, predvsem pa čudovito okolje in prijazni ljudje na Jezerskem, so navdušili vse umetnike in udeležence festivala in pikolist Trond M. Brekka, ki je prišel iz Norveške, je povedal, da gore zanj niso nič nenavadnega, da pa so tu, na Jezerskem, prav čarobne in da se bo na Jezersko gotovo še vrnil. Zart Dombourian - Eby je bila v Sloveniji prvič. Ko smo jo vprašali po njenih vtisih o festivalu, je rekla le, da je vse popolno:

čudovit ambient, prijetna družba, poleg vsega pa je imela ob sebi tudi svojo družino, ki je bila nad Jezerskim še posebej navdušena.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili občini Jezersko in županu Juriju Markiču za vso pomoč pri izvedbi festivala in razumevanje pomembnosti dogodka na Jezerskem ter gospodu

župniku Janezu Hamu, ki nam je spet prijazno omogočil uporabo domače župnijske cerkve, kjer so se odigrali vsi koncerti festivala. Zahvaljujemo se tudi RTV Slovenija, ki je tudi tokrat pokazala interes za festival in posnela vse koncerte.

Kulturno društvo Ariana

Bisernice: druženje ob knjigi

Na Jezerskem radi čas preživljamo tudi ob kakšni dobri knjigi. Tako je oktobra lani nastal bralni krožek Bisernice, ki običajno poteka vsako drugo nedeljo. Knjige, ki smo jih v preteklem letu prebrale, so: Balzac in kitajska šiviljica (Dai Sijie), Angeli (Tone Pavček), Grenko morje (Marjan Tomšič), Blagoslovi starega očeta: zgodbe o moči, zavetju in pripadanju, Zgodbe ob kuhinjski mizi: zdravilne zgodbe (R. N. Remen), Poletna knjiga (Tove Jonsson), Služkinje (Kathryn Stockett), Anna, Hanna in Johanna (Marianne Fredriksson), Čudovita bitja (Tracy Chevalier), Angel pozabe (Maja Haderlap) ter Pot (Necj Zaplotnik). Na srečanjih potem povemo, kakšen vtis je na nas naredila določena knjiga, govorimo o problemih, različne tematike pa povezujemo tudi z vsakdanjim življenjem. Ob domačih prigrizkih in dobrotah si kaj hitro zaupamo tudi anekdote iz našega življenja, izkoristimo priložnost za klepet, včasih si zaupamo tudi kakšne skrbi. Meni najljubše in najbolj zanimivo srečanje je bilo zadnje, brale smo knjigo Pot, in Maja je poskrbela za prijetno presečenjenje. Prišel je Drejc Karničar, razkazal nam je album z Anapurne in opisoval občutke, ki jih je doživljal na poti. Tako nam je še bolj približal Nejčevo Pot. Trenutno smo navdušene bralke Maja, Anica, Vikica, Jolanda, Mija in jaz, zelo vesele pa bi bile vsakogar, ki bi se nam rad pridružil. Naše prvo srečanje bo 29. septembra, knjiga, ki jo beremo, pa je Jonatan Livingston Galeb od Richarda Bacha. Se vidimo v knjižnici. **Nina Šavs**

Pleše otroška folklorna skupina

Pri jezerskem kulturno umetniškem društvu je bila dejavna tudi otroška folklorna skupina. Mentorica je Irena Rupar.

»V poletnih mesecih smo jezerski folkloristi v domačem kraju nastopili dvakrat. 15. junija smo zaplesali ob odprtju tematske sprehajalne poti v dolini Ravenske Kočne. Vsem nam bo ostalo v spominu prijetno druženje po uradnem delu (igre v gozdu, ob vodi ...). 11. avgusta smo nastopali na Ovčarskem balu. Tokrat sta prvič skupaj zaplesali starejša in mlajša skupina.« delo otroške folklorne skupine predstavlja mentorica Irena Rupar. »Letos je v otroški folklorni skupini plesalo 28 otrok v dveh starostnih skupinah. Mlajša skupina se je učila enostavnejše različice ljudskih plesov. Na vajah smo veliko časa namenili tudi rajalnim in družabnim igram. Starejša skupina je spoznavala že zahtevnejše oblike plesov. Na vajah je vedno veliko smeha, živahnosti in otroške razposajenosti, na nastopih pa se otroci zelo potrudijo, odlično zapešejo in tako na najlepši način ohranjajo ljudsko izročilo.« **D. Ž.**

Mlada kmetica 2013

V društvo kmečkih žena Kranj smo vključene kmečke žene iz cele Upravne enote Kranj, tudi z Jezerskega. Je eno najštevilnejših, saj je vanj vključenih kar 471 kmečkih žena in deklet. Deluje kot stanovska organizacija na področju izobraževanja in povezovanja, prav tako pa si prizadeva za ohranjanje starih običajev in kulturne dediščine. S tem želi prispevati svoj delež k obstoju kmečkih domačij, kmečkih družin, pa tudi k celotnemu podeželskemu prostoru. Društvo kmečkih žena Kranj je zelo aktivno. Vsako leto organizira precej strokovnih predavanj, tečajev in strokovnih ekskurzij. Članice društva pripravljajo pogostitve z domačimi dobrotami tudi na različnih občinskih prireditvah. Poleg tega pa vsako leto sodelujemo na državnih tekmovanjih, kot sta izbor za Mlado kmetico leta in Kmetico leta, na kmečkih igrah in drugih tekmovanjih.

Na prigovarjanje Olge Tičar, ki je bila kmetica leta 2009, in Milene Črv, svetovalke za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti pri KGZ Kranj, sem privolila v sodelovanje na tekmovanju za Mlado kmetico leta 2013. Prireditelj je bila letos julija v Gornji Radgoni. Enajst tekmovalk in šest tekmovalcev se nas je najprej pomerilo v znanju, trije najboljši pa še v treh spretnostnih igrah. V mesecu dni, kolikor smo časa imeli na voljo, smo preštudirali žganjekuho, vinogradništvo, vzgojo buč in rejo krav dojlj. Podatkov je bilo ogromno, časa za učenje pa sredi poletne sezone zelo malo. Premalo za poglobljeno analizo literature in pomnjenje vseh pomembnih podatkov, kar se je potem izkazalo

tudi na tekmovanju. Tekmovanje je potekalo po skupinah. Na tri sklope vprašanj smo odgovarjali javno, z dvigovanjem kartončkov. Meni so ponagajala vprašanja iz poglobljenega znanja o bučah, tako da se nisem uvrstila med prve tri, ki so se na koncu pomerile še v treh spretnostnih nalogah: mletju in tehtanju drobtin, zabijanju žebeljev v grablje in ročnem stepanju snega iz beljakov. Vse tri tekmovalke in tekmovalce so

v finalu bučno spodbujali tudi njihovi navijači, opremljeni s transparenti, ragljami, kasnejšo zmagovalko je spodbujala celo gasilska četa z glasno gasilsko trobljo. Zame je bilo tekmovanje zanimiva izkušnja, zelo naporena in odgovorna, tako do navijačev kot do celega društva, ki sem ga zastopala. Zahvaljujem se vsem kolegicam za zaupanje in podporo na tekmovanju.

Polona Virnik Karničar

Družile smo se gasilke

Zadnjo soboto v avgustu smo članice GZ Kokra imele 5. srečanje, tokrat na Jezerskem. Članice PGD Jezersko smo pripravile srečanje malo drugače, kot smo ga vajene. V dopoldanskih urah smo se najvztrajnejše, kar 19 nas je bilo, odpravile do Češke kočje, popoldne pa so se nam pridružile še druge. Skupaj se nas je nabralo kar 45, največ do sedaj. Sledil je ogled Jenkove kasarne (hvala Olgi za lepo voden ogled muzeja) in jezerskih štorij (hvala tudi mojim soigralcem). Na poti do gasilskega doma smo se ustavili še pri jezerski slatini, mnoge so si jo vzele tudi domov. Sledilo je druženje v gasilskem domu, kjer so nas pričakali župan naše občine Jurij Markič, predsednik GZ Kokra Rudolf Sušnik, predsednica članic GZ Kokra Darja Knific in predsednik našega PGD Izidor Parte. Nikakor pa druženje ne bi potekalo brez naših članic. Skupaj smo pripravile obilo slanih in sladkih dobrot.

Članice GZ Kokra se ne srečujemo le na družabnih srečanjih, pač pa tudi na raznih tekmovanjih. V svojih društvi sodelujemo pri gasilskih vajah, skozi leto pa same organiziramo skupinske vaje vsakič v drugem društvu, ob budnem očesu naših poveljnikov in predsednikov. Članice PGD Jezersko prihajajo na intervencije, sodelujemo na področju

operative, sodelujemo na področju gasilstva. Prisotne smo na raznih tekmovanjih, kjer je dovolj pet ali manj članic, moja velika želja pa je sestaviti desetino, kot smo jo nekdaj že imele.

Ob koncu pa se zahvaljujem vsem našim članicam in vsem ostalim, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi srečanja. Skupaj smo ustvarili lepo predstavitev našega gasilskega društva, saj pohvale še vedno prihajajo.

Suzana Rebolj

Ena boljših turističnih sezon

Dolgo vroče poletje, dobra domača hrana in pestro družabno dogajanje

Letošnjo jezersko poletno turistično sezono lahko označimo kot eno boljših v zadnjih letih: po številu turistov, ki so obiskali naš kraj, in po številu novosti, ki smo jih ponudili na Jezerskem. Kraj je dobil lepo število novih smernih tabel, urejen je bil »izvir« Jezerske slatine, ki nikoli ni sameval, organizirali smo stojnico z domačimi proizvodi in organizirali več dogodkov, ki so popestrili poletno dogajanje. Rezultat so zadovoljni gostje, turistični ponudniki in vsi Jezerjani, ki jim je Jezersko res pri srcu in jim ni vseeno, kakšen je kraj in kaj si o njem mislijo drugi.

Junija smo se člani turističnega društva z velikim veseljem in delovno vnemo pripravljali na občinsko praznovanje, ki smo ga s kulturnim programom sooblikovali in s tem počastili tudi 80-letnico našega društva. V ustvarjalnem nemiru je nastala je igra, ki sta jo Dreje in Damjana zelo doživeto uprizorila na odru in ob pomoči nove turistične vodnice Maje odigrala zadovoljna jezerska turista. Med dejanji igre pa sta Anja in Brane nanizala temeljne kamne razvoja jezerskega turizma. S pomočjo starih razglednic smo se vsi obiskovalci v dvorani Korotan preselili v pretekle čase in ugotavljali, kaj vse se je na Jezerskem spremenilo.

Spremembo oziroma osvežitev je doživel tudi t. i. Zeleni katalog Jezersko, ki smo ga preoblikovali in posodobili ter razdelili turističnim ponudnikom in turistom na stojnicah in sejmih. Izdali smo serijo novih razglednic, natisnjen pa je bil tudi otroški turistični vodnik, katerega avtorji so jezerski otroci s svojimi starši in vzgojiteljicama Alenko in Kristino.

Poletne vikende so popestrili dogodki: etnografski, zeliščarski, gobarski in pravljичni vikend ter seveda glavna jezerska prireditvev Ovčarski bal, ki je letos privabil rekordno množico gledalcev. Na delavnici predelave volne, ki je bila organizirana v okviru Etnografskega vikenda, se je zbralo prek trideset ljudi, kar kaže na to, da ta tematika ljudi zanima, zato morata predelava volne ter spremljajoča kulinarika (p) ostati nosilni steber jezerske turistične ponud-

Na jezerski tržnici

be. Prav je, da vsi razmišljamo o tem, kako ju lahko vključimo v svojo ponudbo. O tem govori tudi Strategija gastronomske Gorenjske, ki jo ob pomoči dr. Janeza Bogataja pripravlja RDO Gorenjska in katere namen je oživiti in ponuditi domače, lokalne in regionalne jedi našim turistom. V kotlu kuhan masunjek, postrežen na domačem kruhu, zadovolji okus še tako izbirčnega jedca. Za načrt 2014 si zato lahko zadamo kulinarične delavnice in delavnice predelave volne, kajti poleg turističnih vodnikov potrebujemo predvsem dobro lokalno ponudbo.

Da je že sedaj kaj ponuditi, pa so dokazali nekateri Jezerjani, ki so svoje izdelke ponudili na Jezerski stojnici. Letošnja postavitev stojnic, ki je potekala na iniciativo turističnega društva pod okriljem občine in ob pomoči Prostovoljnega gasilskega društva, je pokazala, da je v kraju dovolj ponudnikov za dostojen nastop na tržnici. Na drugi strani pa je dovolj potrošni-

kov, ki si želijo take ponudbe. Upam, da bomo v hladnejših mesecih postavili primeren koncept postavljanja stojnic v prihodnje in sestavili brošuro z vsemi, ki na Jezerskem lahko kaj domačega ponudijo, saj je povpraševanje po domačih izdelkih vedno večje. Na stojnicah so se predstavile kmetije in posamezniki z mesom, mlekom, kruhom, zelišči, medom, piškoti ter izdelki iz volne in podobnih materialov. Največji doprinos k stojnici in vsekakor eno največjih investicij je vsekakor prispevala Karničarjeva kmetija, saj so doma uredili prostore za predelavo mleka in mesa ter prodajo teh izdelkov ter na stojnici ponudili domač sir, klobase, salame, sveže mleko, jajca in druge podobne izdelke. Upam, da bodo tudi drugi sledili zgledu Marijane in Francija ter registrirali svoje dejavnosti in s tem obogatili jezersko ponudbo, da bo poletje 2014 še boljše od letošnjega.

Polona Virnik Karničar

Tekmovanje harmonikarjev

V organizaciji Gostišča ob jezeru in sekcije harmonikarjev pri KUD Jezersko je v nedeljo, 14. julija, ob Planšarskem jezeru potekalo 3. tekmovanje harmonikarjev. V štirih tekmovalnih kategorijah se je v spretnosti igranja harmonike pomerilo 25 tekmovalcev. Da je bil čas in kraj prireditve, ki z leti prerašča v tradicionalno, ustrezno izbran, je poleg nastopajočih potrdila tudi pisana množica obiskovalcev, ki so vse nastopajoče, posebno pa zmagovalce, nagradili z gromkim aplavzom. **B. Ž.**

Podpis k sliki:
Zmagovalci harmonikarskega tekmovanja

Izlet v Kumrovec

Junija smo se člani Društva upokojencev Jezersko udeležili spomladanskega izleta v Kumrovec. Peljali smo se mimo Podčetrtna in term Olimia v Olimje, kjer smo si ogledali cerkev iz druge polovice 17. stoletja. Zgrajena je v baročnem stilu, vsa je v zlatu in baročnih okroglinah, glavni oltar je posvečen Mariji Vnebovzeti. Poleg cerkve je samostan redovnikov minoritov. Eden izmed njih nas je prijazno sprejel in nas popeljal v cerkev, nam jo razkazal ter povedal nekaj o njeni zgodovini. Med drugim smo zvedeli, da je v njej leta 1824 imel novo mašo blaženi Anton Martin Slomšek. Ogledali smo si tudi Staro lekarno, ki je v spodnjih prostorih samostana. Ohranjena je v prvotni obliki, s starim pohištvom. Najbolj pa so zgovorne freske na stropu in stenah. Naj spomnim na besede grško-rimskega zdravnika Galena: »Troje je pomembno: vedrina, počitek in zmerno življenje.« V lekarni patrov minoritov smo kupili zdravilne čaje, mazila, sirupe in druge njihove izdelke. Ogledali smo si tudi njihov vrt zdravilnih rastlin. Šli smo tudi v čokoladnico in na Jelenov greben.

Po vseh teh doživetjih smo se odpeljali do meje s Hrvaško in v Kumrovec. Tam smo si ogledali etnološki muzej Staro selo z restavriranimi vaškimi hišami, zgrajenimi konec 19. stoletja. Muzej obsega štirideset hiš in drugih kmetijskih objektov iz tistega časa. Najzanimivejša je Titova rojstna hiša, zgrajena leta 1860 kot prva z zidaki sezidana hiša v Kumrovcu. Ta hiša je od leta 1953 Muzej maršala Tita. Pred njo stoji njegov bronasti kip, delo Antuna Augustinčiča. Druge hiše in objekti pa prikazujejo način življenja tamkajšnjih prebivalcev v času od konca 19. do začetka 20. stoletja. Na-

Jezerki upokojenci v Kumrovcu

slovi etnoloških zbirk v posameznih hišah ali objektih so: Zagorska poroka, Življenje mladih zakoncev, Od konoplje do platna, Kovaštvo, Kolarstvo, Lončarstvo, Od zrna do pogače ... K objektom smo pristopali posamično, brez vodenja. To je po svoje prednost, saj smo si lahko ogledovali premete, ki so nas zanimali, toliko časa, kot smo želeli. Je pa tudi naporno, saj smo želeli videti in zvedeti čim več, pa se v dveh uricah, kolikor smo se tam zadržali, ne da pregledati in prebrati vsega ponujenega

gradiva. Ogled muzeja Staro selo je bilo za vse nas nepozabno doživetje, saj nas je spomnilo na otroštvo in mladost, ki se ju vsi radi spominjamo. Po ogledu Kumrovca smo se odpeljali na Bizeljsko, kjer smo imeli v gostilni Šekoranja pozno kosilo. Siti in prijetno utrujeni smo z lahkoto »prenesli« še dokaj dolgo vožnjo do doma. Zadovoljni, da smo si upali soočiti se z delom zgodovine, ki bi ga nekateri radi pozabili, smo se vračali domov.

Vikica Tepina

Skupna je mladost 2013

V soboto, 14. septembra, so se zaposleni v vrtcih na Gorenjskem že štirinajsti srečali na strokovno-družabnem srečanju. Letošnje prireditve, ki vsa leta poteka po geslom Skupna je mladost, smo zaradi pripravljenosti domačinov za sodelovanje in lepote Jezerskega izvedli pri Gostišču ob Planšarskem jezeru. Tokratne prireditve se je udeležilo 450 delavcev iz 25 vrtcev na Gorenjskem in 51 strokovnjakov. Vsebinsko letošnjega srečanja Prva pomoč otroku na izletu in v vrtcu so udeleženci ocenili kot izredno pomembno in potrebno. Udeležence so pozdravili: župan Občine Jezersko Jurij Markič, dr. Nataša Potočnik, predstojnica Območne Enote Kranj Zavoda RS za šolstvo, in predsednik Gorske reševalne zveze Slovenije Igor Potočnik. V kratkem uvodnem predavanju je Eva Pogačar, dr. med., izpostavila najpomembnejša ravnanja pri dajanju prve pomoči. Nato pa so udeleženci udeležili naslednjih delavnic: Varno na izlet, Temeljni postopki oživljanja (TPO), Ustavljanje krvavitve in ukrepanje v primeru tujka v dihalih, Kako staršu sporočiti slabo novico, Iskanje pogrešanega. Po odličnem kosilu, ki so ga pripravili v Gostišču ob Planšarskem jezeru, so udeleženci lahko prisluhnili tudi pomenu preventive za ublažitev padca na igriščih, o čemer je spregovoril Slavko Rudolf, dipl. ing. les. Udeleženci so izrekli ali zapisali mnogo pohval. Zelo zadovoljni so bili z vsebinami in oblikami dela ter s profesionalnim in sproščenim odnosom izvajalcev do njih. Delo s predšolskimi otroki je izjemno zahtevno, strokovno in odgovorno. Biti vzgojitelj pa ni samo poklic, je mnogo več, je poslanstvo. In kot je zapisal R. Fulghum: »Vse, kar

moram vedeti, sem se naučil v vrtcu.« Veseli smo, da je načrtovano strokovno srečanje uspelo in upamo, da jim pridobljenega znanja nikoli ne bi bilo treba uporabiti v vrtcu.

**Karmen Usar, višja svetovalka II
Zavod RS za šolstvo**

Z lovci ob koncu poletja

Jezerski lovci želimo spremeniti stereotipen odnos do lova, lovstva in lovcev. Odločili smo se predstaviti delo, naloge in želje. Ena naših velikih odgovornosti je, da bi varstvo narave prodrlo v zavest in ravnanje slehernega izmed nas.

Že več let v okviru počitniških dejavnosti pripravljamo za jezerske otroke dvodnevni lovski tabor. Letos smo se od počitnic poslavljali v Komatevri. Raziskovali smo v prostranem gozdu med Staničem in Rušem, se sladkali s Petrinimi palačinkami, dolgo v noč na skupnih ležiščih klepetali in ... Ker domišljija nima meja, vsake toliko gledali skozi okna lovske kočice, saj so otroci slišali glasove vseh mogočih živali. Kot se za pozorne opazovalce narave spodobi, je bila neprespana noč skrb zbujujoča popotnica nalogam drugega dne. Naš cilj je bila tura vse do šolskih vrat. Seveda smo se morali najprej orientirati, kam se odpravljamo. S seboj smo odnesli prav vso prtljago, spalne vreče, rezervna oblačila, nekateri celo rezervne čevlje

– težke nahrbtnike. Po zavezovanju vezalk, skrajševanju naramnic nahrbtnikov in ponovitvi imen vseh gora, ki se tako lepo vidijo s Staniča, smo začeli. Visoko za Robniškimi pečmi do učnega centra Gorske reševalne zveze na Virnikovi planini, po vlakah in cesti do Murna, na Zagradišče in Žmitkov špc, mimo Žmitka in cerkve do šole. Odlični so bili, saj je znašala skupna starost desetih udeležencev tabora le 81 let. Pred slovesom pa smo še kratko zapisali nekaj otroških opažanj: plastični odpadki in pločevinke v gozdovih, grdo razmetane veje podrtih dreves, sledi jelenjadi, srnjadi, gamsov, ptičje petje, pajki križevci, mrzla voda, od vetra podrta drevesa, v senčnih legah mokra trava, cvetovi bodeče neže, kobilice, hrošči,

žabja jajca, izvir za polnjenje čutaric, metulji, hrup naselja ... In sklepna misel – vse dobro za rastline, živali in ljudi. Gorskim reševalcem se zahvaljujemo za prevoz na Stanič.

Dan jezerskega lovstva

Medsebojno razumevanje in spoštovanje vseh, ki smo z naravo kakorkoli povezani in jo ozaveščeno varujemo, je pomembno. Lovci smo v preteklem letu začeli prirejati nekakšen dan odprtih vrat in predstavili specifičnosti naših habitatov, prosto živeče živalske vrste, balistiko. Letos pa je bil dan prežet z družabno informativnimi vsebinami. Posebej navdušujoče je bilo odprto tekmovanje v streljanju z zračno puško. Slišali smo lahko celo obujanje spominov na zgodnja šestdeseta leta, ko je na Jezerskem delovala športna strelska sekcija. Vedoželjni so si v domu ogledali kratka filma o življenju srnjadi in problematiki garij pri gamsu in kozorogu, ki ju je pred nedavnim zagotovila Lovska zveza Slovenije. Družčina je bila številnejša od preteklega leta, tako nelovska kot lovsko. Dogodku so s svojo prisotnostjo vtisnili poseben pečat župan Jurij Markič, najzaslužnejši mož za nastanek lovskega doma Franc Ekar in aktualni starešina Dušan Šermrov. Med moškimi je bil najnatančnejši Mitja Čepin, pri ženskah lovčeva žena Ana Smrtnik in med otroci Bine Rebolj. Čestitke tudi vsem drugim strelkam in strelcem.

Za lovce se v prihajajočem obdobju začne najodgovornejše delo. Skladno z gojitvenimi smernicami in predpisanim načrtom odvzema prosto živčih lovnih vrst živali bomo izpolnili koncesijske obveznosti. Zato se še naprej priporočamo za vaš skrben odnos do narave, ki se kaže v upoštevanju režima vožnje z motornimi vozili v naravnem okolju in nadzorom psov v naravi.

Lovski čuvaj Davo Karničar

Povabilo na tek

Prvi korak k uresničevanju projekta: »Povabilo na TEK«!

(Cesta za Jezernico je eden najlepših poligonov za tek na kratke razdalje na Jezerskem. Označitev tekaških razdalj je dodatna motivacija za vse tekače, še posebno za tiste, ki radi tekmujejo).

Kam? Na cesto za Jezernico od igrišča do bivše gozdarske kočice. Na cesti so tlakovci, ki označujejo razdalje 100, 200, 400, 600, 800 in 1000 m.

Kdo? Vsi, ki radi tečete ali malo hitreje hodite, in seveda vsi, ki dajete proste roke tekmovalcu, ki živi v vsakem od vas.

Kdaj? Vsak dan, ponoči, podnevi, kadar imate čas.

Koliko? Kolikor komu paše ali kot mu kaže plan za določen cilj.

Zakaj? Želite krepiti svoje zdravje, se nadihati svežega zraka, poskrbeti za svojo težo, izboljšati psihofizične sposobnosti in seveda za doseganje ciljnih časov na različnih razdaljah. Na razdaljah 100, 400 in 800 m vas v jesenskem času čaka presenečenje.

Pridno tecite!

Ideja, izvedba: Tilen, Ana in Milan Šenk.

Hvala vsem lastnikom, ki so dovolili namestitve oznak.

Varno v jesenske dni

Jesen prihaja, z njo pa krajši dnevi in slabše vremenske razmere (dež, megla, spozsko ali poledenelo vozišče), kar vpliva na varnost udeležencev v prometu. Zato moramo v prometu paziti drug na drugega. Največ pozornosti moramo posvetiti otrokom, starejšim, slepim, invalidom in drugim osebam, ki niso v celoti sposobne za samostojno udeležbo v cestnem prometu.

Pri pešcih mora biti vedno na prvem mestu skrb za lastno varnost, saj v primeru prometnih nesreč ta kategorija udeležencev vedno potegne "ta kratko". Pešci so v prometnih nesrečah v večini primerov ranjeni.

Z začetkom šolskega leta so se nam tako na cestah pridružili razposajeni šolarji, ki kaj hitro pozabijo, da na cesti niso sami in da cesta ni igrišče. Njihovo brezskrbnost in razposajenost je opaziti predvsem med čakanjem na avtobus. Učenci in starši so seznanjeni z varno šolsko potjo. Vozniki so s postavljenimi obvestilnimi tablami seznanjeni, da vozijo po cesti, ki je tudi varna šolska pot. Upravljaivec ceste je poskrbel, da je talna označba prehoda za pešce dobro vidna. Razmere za varno udeležbo otrok v prometu so dobre, kako varni bodo, pa je odvisno od nas vseh (otrok, staršev, voznikov). Starši so dolžni skrbeti in nadzirati otroka ali

mladoletnika, ko je ta udeležen v cestnem prometu. To pomeni, da svojega otroka spremljajo na poti v šolo (vrtec in prvi razred osnovne šole) in poskrbijo, da uporablja predmete, ki povečajo njegovo vidnost v prometu (rumena rutka, odsevna telesa, oblačila z vgrajenimi odsevnimi telesi, svetla oblačila ...). Učenci prvega in drugega razreda osnovne šole morajo na poti v šolo in iz nje nositi poleg odsevnika tudi rumeno rutico, nameščeno okrog vratu, na kar se kar malo pozablja.

Vidnost pešcev odigra v prometu veliko vlogo. Pešec je v neugodnih vremenskih razmerah z uporabo svetlih oblačil z vdolanimi ali nameščenimi odsevnimi trakovi, svetilko ali ima na oblačilo pritrjeno kresničko (lahko jo na vrvi držijo v roki), veliko prej viden in s tem bolj varen kot tisti, ki teh sredstev ne uporablja. Otroci morajo tako ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti med hojo po cesti nositi odsevnik (ne sme biti rdeče barve) na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču. Odsevna površina na vsaki strani pa mora meriti najmanj 20 cm².

Pešec mora uporabljati površine, namenjene hoji pešcev. Posebnih površin namenjenih pešcem na Jezerskem ni veliko. Zaradi tega pešci hodijo po vozišču. Po vozišču pešec hodi ob levem robu vozišča v smeri hoje. Izjemoma lahko

hodi po desni strani v smeri hoje, kjer je to zanj varneje (nepregleden ovinek, ovira na vozišču ipd.). Če pešec potiska enosledno vozilo (kolo ipd.), ročni voziček ali drugo prevozno sredstvo ali je to organizirana skupina pešcev (skupina otrok iz vrtca, šole ipd.), morajo hoditi ob desnem robu vozišča v smeri hoje. Tisti, ki potiska enosledno vozilo, mora to voditi ob svoji levi strani. Pešec prečka vozišče samo na prehodu za pešce. Kjer ga ni, lahko vozišče prečkale, ko se prepriča, da to lahko varno stori. Šele potem lahko stopi na vozišče in ga prečka brez ustavljanja in po najkrajši poti. Na prehodu za pešce morajo vozniki omogočiti pešcem varno prečkanje vozišča, ki so na prehodu ali stopajo nanj. Vozniki morajo zato v prihajajočih dneh pozornost nameniti tudi stanju vozišča, saj bo na izpostavljenih delih mokro in spozsko, s padcem zunanjih temperatur proti ledišču pa lahko pričakujejo tudi že poledico. Na takšnem vozišču je zavorna pot daljša, upravljanje vozila pa oteženo, tako da je treba hitrost prilagajati stanju vozišča, vremenskim razmeram in drugim okoliščinam tako, da voznik ves čas vožnje vozilo obvladuje.

Alojzij Zupan,
policist – vodja policijskega okoliša

Želite biti osebno obveščeni v primeru motene oskrbe s pitno vodo?

Prijavite se na **brezplačno** obveščanje po e-pošti ali SMS sporočilih.

Obiščite našo spletno stran www.komunala-kranj.si in izpolnite obrazec "Prijava na obvestila".

Vašo prijavo lahko sporočite tudi na info@komunala-kranj.si ali pisno na naslov **Komunala Kranj, d.o.o.**, Ulica Mirka Vadnova 1, 4000 Kranj.

BODITE INFORMIRANI!

Prevoz ni tehnično, temveč politično vprašanje

(Enrique Penalosa, nekdanji župan Bogote, Kolumbija)

Organizirani šolski prevoz na Jezerskem: dogajanje v zadnjih štiri letih.

Predstaviti vam želim delo Civilne iniciative za ureditev brezplačnega prevoza učencev v šolo. Obenem želim izraziti svoje mnenje glede vprašanja prevozov odraslih in posebej turistov z vizijo za jezersko dolino. Mesta z nizkimi stroški prevoza so ponavadi tista, kjer je vlaganje v javni promet največje. Vprašanje javnega prevoza je treba reševati ekološko ozaveščeno in odgovorno. Prevladovati morajo take oblike prevozov, da bo delež poti, ki jih opravimo z javnim prometom, kolesom in hojo, največji, treba je vlagati v razvoj alternativnega prevoza in v koncept »več turistov, manj avtov«. Zato je naslov tega članka namenoma nekoliko izzivalen.

Najprej se bi rada zahvalila vsem staršem in drugim z Jezerskega, ki ste nas v naši pobudi, da se uredijo prevozi šolskih otrok, v kakršnikoli obliki podprli. Civilna iniciativa za ureditev brezplačnega prevoza učencev v šolo se je oblikovala zato, ker smo skupaj lahko glasnejši in prodornejši. Sem predstavnica majhne skupine staršev, ki jo je družila želja po boljši ureditvi prevoza učencev v šolo, predvsem prvošolcev, in po večji varnosti otrok na poti v šolo.

Ustanovitev Civilne iniciative za ureditev brezplačnega prevoza učencev v šolo je bila nujna pri soočanju občine z novimi demografskimi izzivi in potrebami občanov na Spodnjem Jezerskem. Rodnost na Spodnjem Jezerskem se je povečala. Osnovna šola vpisuje otroke v 1. razred za naslednje šolsko leto v mesecu februarju. Za učence prvošolcev prevoz v šolo ni bil urejen in kljub zanimanju s strani šole (starši izpolnimo anketo) so bile prošnje staršev za pomoč pri ureditvi prevoza preslišane. Po zakonu se mora o načinu prevoza osnovna šola dogovoriti s starši in lokalno skupnostjo.

Prevoz prvošolcev in določene skupine učencev mora biti zagotovljeno brezplačen.

Razpravo smo sprožili starši avgusta 2009, ko je šola na Jezerskem obiskovalo sedem otrok s Spodnjega Jezerskega, med njimi trije prvošolci. Tem sedmim otrokom s tega konca se vsako leto pridružujejo novi prvošolci. Starši smo vozili otroke gor in dol dobesedno v koloni, onesnaževali in trtili, in se vsak dan srečali z Alpetourjevimi avtobusom, ki je bil videti prazen. Ker so nekateri drugošolci stari še vedno šest let, menimo, da tudi oni potrebujejo posebno spremstvo v šolo. Zato smo predlagali, da se organizira skupni prevoz teh otrok s kombijem. Šola je namreč zavrnila naš predlog, da bi starši prvošolca pospremili na avtobus za Jezersko, kjer bi ga učitelj pričakal na avtobusni postaji. Pristojni niso bili pripravljeni poskrbeti za polnoletnega spremljevalca, ali če starši dovolijo, spremljevalca mladostnika, ki bi bil star deset ali več let in bi bil pripravljen spremljati otroke do šole.

Z večjo ozaveščenostjo pristojnih se je začelo vprašanje prevozov reševati hitreje. Starši imajo zdaj možnost povrnitve stroškov prevoza, čeprav so lahko to možnost v polni meri koristili šele starši generacije otrok 2011/12. Denarno nadomestilo pokrije amortizacijo avtomobila in daje staršem več možnosti pri organizaciji prevozov (npr. plačilo drugemu prevozniku). Starši, ki želijo uveljaviti pravico do povrnitve stroškov prevoza, morajo na občini oddati vlogo do 20. septembra.

Ob sproženju te razprave se je izkazalo, da sama organizacija prevoza ni edina težava, ki jo je treba rešiti. Odprla so se vprašanja neustrezne ureditve avtobusnih postaj, neurejenih varnih površin za pešce in signalizacije (tudi avtobu-

si niso označeni za prevoz šolarjev). Posebno poglavje pa je tudi nizka rodnost na Jezerskem, zaradi katere neurejen prevoz zadeva le majhno skupino ljudi (samo dva odstotka prebivalcev). Rodnost je močno pod mejo za obnavljanje prebivalstva in pod mejo, ki je potrebna za ustalitev prebivalstva brez pomoči priseljevanja. Od daleč je povezana tudi s prihodnostjo šole.

Ureditev prevoza šolarjev se je izkazal kot zelo zahteven projekt. Vseeno menim, da lahko relativno hitro in samostojno, brez nepotrebnih stroškov za pravno pomoč, rešimo večino vprašanj. Mladim staršem je treba ponuditi več podpore pri zmanjševanju negotovosti, ki jih spremlja, ko usklajujejo službeno in družinsko življenje. Z majhnimi koraki je mogoče njihove življenjske razmere pomembno izboljšati in jim dati občutek, da so občini pomembni. Določene skupine se ne smejo postavljati v neenak položaj, vsem je treba dati enake možnosti in razvijati tudi obrobje. Fino bi bilo, da občina od občanov prejme iztočnice za iskanje izvornih rešitev.

Pozitivne demografske spremembe lahko torej spodbudijo nove oblike organizacije ter večjo prilagodljivost in prožnost. Hvaležni smo izraženi pomoči s strani občine in osnovne šole in za to, da je občina obljubila in medtem pristopila k projektu gradnje površin za pešce in avtobusnih postajališč na Jezerskem. Decembra 2010 je tudi po naši pobudi ustanovila Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Za prizadevanja in ukrepanja (npr. dopis na Direkcijo RS za ceste) se zahvaljujemo Občinskemu svetu, Svetu staršev Osnovne šole Matije Valjavca in predstavniku Policijske uprave Kranj. Upamo, da bomo še naprej sodelovali pri celovitem iskanju in načrtovanju poti do urejenih prevozov. **Eveline Smrtnik**

Po sledih starih fotografij: Prvi ovčarski bal

Pričujoča fotografija je iz leta 1959, ko se je zgodil prvi ovčarski bal. Avtor fotografije je Marjan Murovec. Udeleženci so takrat šli v sprevoda od Skubra mimo Kazine do Jezernička, kjer je posnetek nastal. Kljub prizadevanjem mi žal ni uspelo razvozlati, kdo vse je na fotografiji prikazan, zato je nekaj oznak n. p. (ni poznan).

Na fotografiji so z leve: Metka Karničar (Brancetova), Ivan Anko (Jenkov ata), Adam – Udam Štular, Joža Tepina, Ladko Kern, Andrej Volc, Mici Kocjan (Skubrova), n. p., n. p., Joža Pestotnik (Rekarjev Joža), n. p., Franc Plaznik, Franci Zadnikar st., Ludvik Sajovic (z veliko vrečo za volno). Metka in Ivan sta strigla ovce, zato sta oblečena navadno – delovno. Pastirji – planšarji so v coklah, volnenih dokolenkah, »pumparicah«, belih srajcah, nekateri v »lajbčih« in s klobuki na glavah. V ozadju so na velikem svilenem srcu izvezeni ovca, planika in encijan. Srce je obdano z vejicami smreke. Točen datum dogodka pa ni znan.

S pomočjo Franca Zadnikarja st. zapisala Mija Murovec

elektro
gorenjska

V Elektru Gorenjska svojim uporabnikom že 50 let nudimo zanesljivo in kakovostno oskrbo z električno energijo 24 ur na dan, vse dni v letu.

Zagotavljamo prilagodljivost, hiter servis in sodobne storitve, ki bodo omogočile nadaljnji razvoj regije.

info@elektro-gorenjska.si
04/2083-333

OSNOVNI CERTIFIKAT

Družini prijazno podjetje

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJSKI PROGRAM REGIONALNI RAZVOJ
Evropskega socialnega sklada